

redelser til Foranstaltninger for Kirkers Oppvarming og lade den gaa ind paa en Maade under Reglerne i Loven. Jeg forstod ham saaledes, at han ikke mente, at Reglerne egentlig juridisk kunde anvendes derpaa, men at det vilde være en ganske be- rettiget og naturlig Konsekvens af denne Lovregel, at man ogsaa forlanger ekstra- ordinære Bevillinger til at sætte For- anstaltninger i Gang. Det er der, vi fastholde det Standpunkt, at denne Konto allerede er fulmet saa bethdeligt op, at vi mene ikke at kunne gaa med til at forhøje den, vi mene, at det kunde være anvendt af Kontoen til ordinære Udgifter. — Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 82 angaaende Erstat- ning til Entreprenør Kirf. skal jeg bemærke, at naar den ærede Indenrigsminister er- klærede, at det ligefrem vilde være tvivls- samt, om vi kunde saa nogen til at fore- tage slige Arbejder, naar det var givet, at der fra Statens Side ikke kunde ventes Er- statning — saaledes forstod jeg den ærede Minister, var det galt? (Indenrigs mi- nisteren [Sjngerslev]: Ja!) Saa har jeg misforstaaet den ærede Minister. (Inde- nrigsministeren [Sjngerslev]: Jeg sagde, at det var tvivlsomt, om nogen den Gang vilde overtage dette Arbejde.) Den ærede Minister mener altsaa, at vi ere i en Art Taknemligheds-gæld til Entreprenøren, fordi han overtog Arbejdet. Det kan jo godt være, men jeg tror, at naar Manden har overtaget det, har han ikke gjort det for at gøre Staten en Tjeneste, men for at tjene Penge, derfor overtager man den Slags Ting, og har han forregnet sig, er det meget beklageligt for ham, men da han er en formuende Mand, er det jo glædeligt, at han vil kunne bære dette Tab. Selv om det skal blive Konsekvensen af denne Rægtelse, at det overhovedet bliver staaet fast, at man ikke vil gaa ind paa den Slags Erstatninger, og Entreprenørerne derfor maaffe beregne sig højere Risikopræmie end tidligere, og altsaa fordrø mere for slige tvivlsomme og risikable Entrepriser, saa er det meget naturligere, end at vi komme yderligere ind i det Maade- sekretariatssystem, vi i saa mange Henseender leve paa. Det vil være saigt naturligere og langt mere stemmende med almindelige Om- sættningsforhold, at det bliver en Forret- ningsgag og ikke andet, selv om Forretningen bliver lidt dyrere for Staten. — Jeg maa gøre en Undskyldning, fordi jeg før glemte at omtale det af den ærede Kirfeminister stillede Vædringsforslag uden for Udvalgets Liste. Vi have ikke haft det under Behand- ling i Udvalget, men efter at have forhandlet med Medlemmer af de forskellige Grupper,

tror jeg at kunne sige, at Udvalget er enig om at tiltræde dette Forslag, der angaar en Genbevilling, nemlig Tilskud til Opførelse af en Kirke i den sydlige Del af Brande Sogn.

Indenrigsministeren (Sjngerslev): Det var et noget farligt Princip, den ærede Ordfører der kom ind paa at ville etablere for Entrepriser, og for den, der skal begære Bevillingerne er det et meget ubelejligt Princip. Naar en Minister begærer en Bevilling, skal han saa Arbejdet udført for denne Bevilling, og han maa altsaa fornuf- tigvis begære den saaledes, at den kan ventes at ville slaa til. Nu siger den ærede Ord- fører: Saa maa man hellere være stillet saaledes, at vedkommende forlanger mere, beregner sig en alt for stor Risikopræmie. (Ordføreren Neergaard: Jeg sagde ikke altså for stor Præmie). Ja, det maa dog blive Meningen; hvis Entreprenøren i alle Til- fælde skal være sikker, naar han overtager et præfært Foretagende — og præfært var det i alle Tilfælde, da ingen anden vilde overtage det — skal han beregne sig en ganske overordenlig stor Risikopræmie. Der- for tror jeg, det vil være mere praktisk, at man i et saadant Tilfælde som dette, viser nogen Billighed, ved at slyde noget til. Jeg vilde finde det ganske urimeligt, om Staten overtog hele Entreprenørens Tab; men at give Manden nogen Dækning for et Tab under saa ekstraordinære Forhold, kan være ret rimeligt, og jeg tror, at det andet vil være mere farligt, at Staten over for Folk, der skulle arbejde for den, siger: For- lang dygtig meget, saa at du for alle mulige Risikotilfælde kan have noget at løbe paa.

Ordføreren (Neergaard): Jeg tror, at en Henstilling fra min eller fra nogen som helst andens Side i denne Sal aldeles ikke vil have den Virkning over for Entreprenørerne, som den ærede Minister antager; vore Entreprenører ere ganske sikkert saa forstandige Forretningsfolk, at de ikke behøve hverken min eller nogen andens Anvisning til at beregne Præmien ved deres Fore- tagender, det ene med det andet, saaledes, at de kunne staa sig ved deres Tilbud. Det vilde ogsaa være ganske uforstandigt og ganske stridende mod de almindelige Regler i saadanne Forhold, hvis en Mand beregner sig en saa uhyre Betaling for et Foretagende som dette, at Betalingen skulde kunne dække det Tab, han muligvis kunde lide i dette enkelte Tilfælde; naturligvis fordeles det, jeg kalder Risikopræmien i Tilbudet over samtlige Foretagender; han tjener i det ene